

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL M. M. 2017-09-04 SKUNDO**

2017 m. spalio 27 d. Nr. S-225 (7-189/2017)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Galiauskaitės
Martyno Endrijaičio – pranešėjas
Rasos Stravinskaitės
Linos Vosyliienės

sekretoriaujant

Ramutei Matkevičienei

dalyvaujant mokesčių mokėtojo atstovei advokato
padėjėjai
mokesčių administratoriaus atstovei

K. P.
I. Š.

2017-10-10 posėdyje išnagrinėjusi M. M. (toliau – Pareiškėjas) 2017-09-04 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2017 m. rugpjūčio 9 d. sprendimo Nr. (23.31-08)-323-14075, n u s t a t ė:

Inspekcija, išnagrinėjusi Pareiškėjo 2017-07-27 prašymą atleisti nuo apskaičiuotų delspinigių, 2017-08-09 sprendimu Nr. (23.31-08)-323-14075 neatleido Pareiškėjo nuo 2613,85 Eur gyventojų pajamo mokesčio (toliau – GPM) delspinigių, 102,71 Eur privalomojo sveikatos draudimo (toliau – PSD) įmokų delspinigių, 0,75 Eur žemės mokesčio delspinigių.

Skundžiamame sprendime nurodoma, jog prašymo nagrinėjimo metu nustatyta, kad Vilniaus apskrities valstybinė mokesčių inspekcija (toliau – VAVMI) atliko Pareiškėjo 2007–2011 m. mokestinį patikrinimą ir surašė 2015-08-17 patikrinimo aktą Nr. (4.65)-FR0680-587, kuriame papildomai apskaičiuota 112166,63 Eur, iš jų: 106247,68 Eur GPM ir 5918,96 Eur PSD įmokų. Patikrinimo akto tvirtinimo metu Pareiškėjo pasiūlymu su VAVMI buvo pasirašytas 2015-11-24 susitarimas dėl mokesčių ir su jais susijusių sumų dydžio Nr. (4.65)-257-13, kuris patvirtintas VAVMI 2015-11-27 sprendimu dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (465)-FR0682-745 ir Pareiškėjui nurodyta sumokėti į biudžetą 108627 Eur, iš jų: 73197 Eur GPM, 24032 Eur GPM delspinigių, 7320 Eur GPM baudą, 2959 Eur PSD įmokų, 823 Eur PSD įmokų delspinigių, 296 Eur PSD įmokų baudą.

Nurodoma, kad Pareiškėjas su Inspekcija 2016-05-25 pasirašė mokestinės paskolos sutartį (toliau – MPS) Nr. (23.24-08)-327-515 dėl 2015-11-27 sprendimu patvirtintų mokesčių ir su jais susijusių sumų (įvertinus iki 2016-05-11 prašymo pasirašyti MPS pateikimo įskaitytas mokesčių sumas ir dalį apskaičiuotų delspinigių už laiku nesumokėtus patikrinimo metu apskaičiuotus mokesčius) – 108838,64 Eur, iš jų: 73143,31 Eur GPM, 24324,55 Eur GPM delspinigių, 7320 Eur GPM baudą, 2913,84 Eur PSD įmokų, 840,94 Eur PSD įmokų delspinigių, 296 Eur PSD įmokų baudą. Nepriemoka išdėstyta laikotarpiu nuo 2016-05-11 iki 2020-05-25. Sprendime pažymima, Pareiškėjas 2017-05-26 sumokėjo paskutinę įmoką ir 2017-08-07 (prašymo nagrinėjimo diena) įsiskolinimo pagal MPS neturi.

Inspekcija nurodo, kad Mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 81 str. 2 dalis nustato, jog mokesčių mokėtojas turi sumokėti nesumokėtų mokesčių, paskirtų baudų ir priskaičiuotų delspinigių sumas ne vėliau kaip per 20 kalendorinių dienų, skaičiuojant nuo tos dienos, kai mokesčių mokėtojui buvo įteiktas sprendimas dėl patikrinimo akto tvirtinimo, jeigu atskiro mokesčio įstatymas nenustato kito termino (šiuo atveju iki 2015-12-28). Nurodo, kad MAĮ 97 str. 2 dalyje numatyta, kad nesumokėjus mokesčio MAĮ 81 str. 2 dalyje nustatytu terminu, t. y. per 20 kalendorinių dienų nuo sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo įteikimo mokesčių mokėtojui dienos, delspinigiai toliau skaičiuojami nuo kitos dienos po minėto termino pasibaigimo, t. y. nuo 21 dienos po sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo įteikimo mokesčių mokėtojui dienos. Pagal MAĮ 98 str. 2 dalį šie delspinigiai toliau skaičiuojami ne ilgiau kaip 180 dienų nuo teisės priverstinai išieškoti mokestinę nepriemoką atsiradimo dienos. Sprendime akcentuojama, kad prašymo nagrinėjimo metu nustatyta, kad Pareiškėjas tik 2016-05-11 kreipėsi į Inspekciją dėl mokestinės paskolos sudarymo (2016-05-25 pasirašyta MPS) dėl patikrinimo metu papildomai apskaičiuotų mokesčių (GPM ir PSD įmokų) ir su jais susijusių sumų (baudų ir delspinigių). Pareiškėjui, laiku nesumokėjus Inspekcijos 2015-11-27 sprendimu papildomai apskaičiuotų GPM ir PSD įmokų, už laikotarpį nuo 2015-12-29 (mokestinės prievolės sumokėjimo terminas 2015-12-28) iki 2016-05-10 (2016-05-11 nepriemokos išdėstymo pradžia MPS) MAĮ nustatyta tvarka buvo skaičiuojami delspinigiai. MAIS duomenimis 2017-08-07 (prašymo nagrinėjimo diena) Pareiškėjas valstybės biudžetui skolingas 2610,46 Eur GPM delspinigių ir 101,58 Eur PSD įmokų delspinigių apskaičiuotų laiku nesumokėjus patikrinimo metu apskaičiuoto GPM ir PSD įmokų.

Sprendime taip pat nurodoma, kad vadovaujantis MAĮ 96 str. 1 d. 1 punktu ir 97 str. 1 dalimi, Pareiškėjui apskaičiuota 3,39 Eur GPM delspinigių ir 1,13 PSD įmokų delspinigių dėl laiku nesumokėtų deklaruotų GPM ir PSD įmokų už 2015 m. mokestinį laikotarpį bei 0,75 Eur žemės mokesčio delspinigių už laiku nesumokėtą žemės mokestį, apskaičiuotą už 2016 m. mokestinį laikotarpį.

Atsižvelgdama į tai, Inspekcija sprendime nagrinėja tiek atleidimą nuo apskaičiuotų 2610,46 Eur GPM delspinigių ir 101,58 Eur PSD įmokų delspinigių, laiku nesumokėjus patikrinimo metu papildomai apskaičiuoto GPM ir PSD įmokų, tiek ir nuo 3,39 Eur GPM delspinigių bei 1,13 PSD įmokų delspinigių, 0,75 Eur žemės mokesčio delspinigių, apskaičiuotų nuo laiku nesumokėtų deklaruotų GPM ir PSD įmokų bei žemės mokesčio.

Sprendime aptariami atleidimo nuo delspinigių tvarką reglamentuojantys norminiai aktai. Sprendime išdėstomi MAĮ 100 str. 1 dalyje, 141 str. 1 d. 1–4 punktuose, Atleidimo nuo baudų, delspinigių ir palūkanų taisyklių, patvirtintų Inspekcijos viršininko 2004-07-26 įsakymu Nr. VA-144 (toliau – Taisyklės), 7 punkte įtvirtinti atleidimo nuo delspinigių pagrindai.

Inspekcija, remdamasi MAĮ 100 str. 1 d. 2 punktu bei 141 str. 1 d. 1 punktu, nurodo, jog mokesčių mokėtojas atleidžiamas nuo delspinigių, jei įrodo, kad nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo. Pagal MAĮ nuostatas už mokėtino į biudžetą mokesčio sumažinimą skiriamos sankcijos laikomos griežta (objektyvia) atsakomybe, kuriai esant mokesčių mokėtojo kaltė visuomet preziumuojama, t. y. laikoma, kad dėl mokesčio įstatymo pažeidimo kaltas mokesčių mokėtojas, jeigu jis neįrodo priešingai. Inspekcijos tvirtinimu, mokesčių nesumokėjimas tų mokesčių įstatymų nustatyta tvarka ir terminu savaime paneigia Pareiškėjo kaltės nebuvimą. Sprendime pažymėta, jog Pareiškėjas su prašymu nepateikė pagrįstų įrodymų, kuriais remiantis būtų galima teigti, kad jis nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo.

Sprendime, dėl Pareiškėjo prašyme nurodytų argumentų, jog Pareiškėjas su valstybės biudžetu atsiskaitė anksčiau laiko padengdamas MPS, pažymėta, kad Pareiškėjui ginčo delspinigiai apskaičiuoti iki 2016-05-10, t. y. iki MPS sudarymo. Inspekcijos teigimu, minėtas argumentas nelaikytinas Pareiškėjo kaltę paneigiančia aplinkybe, įgalinančia atleisti jį nuo pagrįstai apskaičiuotų ginčo delspinigių. Sprendime akcentuota, jog Pareiškėjas būdamas rūpestingas ir atsakingas mokesčių mokėtojas į Inspekciją dėl MPS sudarymo galėjo kreiptis per MAĮ 81 str. 2 dalyje nustatytą mokesstinės prievolės įvykdymo terminą, šiuo atveju iki 2015-12-29. Kadangi Pareiškėjas laiku nesumokėjo papildomai apskaičiuotų mokesčių (GPM ir PSD įmokų) ir dėl MPS sudarymo kreipėsi tik 2016-05-11, todėl turi prisiimti ir iš šių veiksmų kylančias pasekmes, t. y. sumokėti pagrįstai apskaičiuotus ginčo delspinigius. Taip pat sprendime pažymėta, kad Pareiškėjas, sudarydamas MPS, prašė atidėti tik sprendimu dėl patikrinimo akto apskaičiuotas mokėtinas sumas, o delspinigiai, kurie buvo apskaičiuoti laiku nesumokėjus papildomai apskaičiuotų mokesčių, į MPS nebuvo įtraukti. Inspekcijos nuomone, nėra pagrindo teigti, kad Pareiškėjas nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo. Sprendime teigiama, kad Pareiškėjas pažeidė MAĮ 40 str. 1 d. 1 ir 4 punktų nuostatas, remiantis kuriomis mokesčių mokėtojas pats privalo laiku ir tiksliai įvykdyti mokesstinę prievolę ir, vadovaudamasis mokesčių įstatymais, teisingai apskaičiuoti mokesťį, taip pat pažeidė ir MAĮ 81 str. 1 dalies nuostatas, kuriose nustatyta, jog mokesčių mokėtojas privalo sumokėti mokesťį to mokesčio įstatymo ar jo pagrindu priimto lydimos teisės akto nustatytu terminu. Todėl, anot Inspekcijos, Pareiškėjas laikytinas kaltu dėl laiku nesumokėtų patikrinimo metu papildomai apskaičiuotų mokesčių (GPM ir PSD įmokų), taip pat nepateikė įrodymų, kad ne dėl jo kaltės nebuvo sumokėti minėti deklaruoti mokesčiai (GPM, PSD įmokos už 2015 m. ir žemės mokestis už 2016 m.), ar, kad ginčo delspinigiai buvo apskaičiuoti pažeidžiant įstatymo reikalavimus, todėl vadovaujantis MAĮ 141 str. 1 d. 1 punktu Pareiškėjas neatleistinas nuo ginčo delspinigių mokėjimo.

Inspekcija, įvertinusi kitus atleidimo nuo delspinigių mokėjimo pagrindus, įtvirtintus MAĮ 141 str. 1 dalies 2, 3 ir 4 punktuose, taip pat konstatavo, kad nėra pagrindo atleisti Pareiškėją nuo GPM delspinigių, nes prašymo nagrinėjimo metu nenustatyta, kad Pareiškėjo mokesstinis pažeidimas buvo sąlygotas *force majeure* ar *cas fortuit* aplinkybių ar, kad Pareiškėjo atskira veika, nors ir pažeidžianti mokesčio įstatymo nuostatas, tačiau nepadarė žalos biudžetui ar, kad mokesstinis pažeidimas buvo sąlygotas klaidingos mokesčių administratoriaus konsultacijos. Sprendime padaryta išvada, jog Pareiškėjas neatitinka nei vienos iš sąlygų, įtvirtintų MAĮ 141 str. 1 dalies 1, 2, 3 ir 4 punktuose, todėl negali būti atleistas nuo ginčo delspinigių mokėjimo šiais pagrindais.

Inspekcija dėl MAĮ 100 str. 1 d. 3 punkto ir Taisyklių 7.3 papunkčio, pagal kurį mokesčių mokėtojas – fizinis asmuo gali būti atleidžiamas nuo delspinigių mokėjimo, jei yra sunki jo ekonominė / socialinė padėtis, kaip tai suprantama pagal MAĮ 113 str. 1 d. 3 punktą, t. y. fiziniam asmeniui reikia valstybės paramos (asmuo yra pensinio amžiaus, invalidas, asmeniui reikalingas gydymas, medicininė profilaktika ir rehabilitacija, asmuo yra bedarbis, gauna socialinę pašalpa) arba tokia parama jau teikiama, sprendime pažymėjo, kad kartu su prašymu Pareiškėjas nepateikė jokių dokumentų, patvirtinančių, jog jo ekonominė ir / ar socialinė padėtis yra sunki. Teigiama, kad Inspekcija neturi duomenų, kad Pareiškėjas turi negalią, jam reikalingas gydymas, medicininė profilaktika ir rehabilitacija, ar kitų duomenų, patvirtinančių, jog Pareiškėjo ekonominė ir / ar socialinė padėtis yra sunki.

Sprendime nurodoma, kad Pareiškėjas Metinėje pajamų deklaracijoje už 2015 m. deklaravo 3778,44 Eur su darbo santykiais ar jų esmę atitinkančiais santykiais susijusių pajamų, 20328,33 Eur turto nuomos pajamų, 44800 Eur pajamų iš veiklos pagal verslo liudijimą. Pareiškėjas pateiktoje Metinėje pajamų deklaracijoje už 2016 m. pajamų nedeklaravo ir GPM neapskaičiavo. Tačiau pagal Inspekcijai pateiktus trečiųjų asmenų duomenis nustatyta, jog Pareiškėjas 2016 m. gavo pajamų: 3826,95 Eur su darbo santykiais ar jų esmę atitinkančiais santykiais susijusių pajamų, 12665,24 Eur turto nuomos pajamų. Be to, buvo įsigijęs verslo liudijimą už laikotarpį nuo 2016-01-20 iki 2016-12-165.

Taip pat sprendime nurodoma, kad VĮ Registrų centras 2017-08-08 duomenimis Pareiškėjui nuosavybės teise priklauso: 2,9300 ha žemės sklypas (indeksuota vertė 1750 Eur) ir 4,2606 ha žemės sklypas (vidutinė rinkos vertė 9190 Eur), esantis (*duomenys neskelbtini*); negyvenamoji patalpa – garažas (vidutinė rinkos vertė 1567 Eur), esantis (*duomenys neskelbtini*); negyvenamoji

patalpa – garažas (vidutinė rinkos vertė 3099 Eur), esantis (*duomenys neskelbtini*); ½ 74,78 kv. m. negyvenamosios patalpos – kirpyklos (vidutinė rinkos vertė 96648 Eur), esančios adresu (*duomenys neskelbtini*) (Vilniaus m. 1-os apylinkės teismo įregistruota hipoteka); ½ 106,60 kv. m. negyvenamosios patalpos – kirpyklos su stomatologiniu kabinetu (vidutinė rinkos vertė 89353 Eur), esančios adresu (*duomenys neskelbtini*) (Vilniaus m. 1-os apylinkės teismo įregistruota hipoteka).

Atsižvelgdama į tai, kad Pareiškėjas yra darbingo amžiaus, dirba ir gauna pajamas, turi nekilnojamojo turto ir gauna turto nuomos pajamas, Inspekcija padarė išvadą, jog Pareiškėjo ekonominė (socialinė) padėtis nėra sunki, todėl jam netaikytinos MAĮ 100 str. 1 d. 3 punkto nuostatos ir jis neatleistinas nuo ginčo delspinigių mokėjimo šiuo pagrindu.

Dėl atleidimo nuo apskaičiuotų delspinigių mokėjimo teisingumo ir protingumo kriterijais, sprendime, remiantis Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2007-11-29 nutartimi adm. byloje Nr. A17-1086/2007, nurodoma, kad mokesčių administravimo procedūrose protingumo ir teisingumo kriterijų taikymas yra ypač aktualus tais atvejais, kai nėra pakankamai duomenų (esant duomenų prieštaravimui), leidžiančių vertinti ar tinkamai ir objektyviai atliktos atitinkamos administravimo procedūros. Įvertinusi patikrinimo metu nustatytas aplinkybes, Inspekcija konstatavo, kad nagrinėjamu atveju administracinės procedūros buvo atliktos tinkamai ir objektyviai. Pareiškėjas nepateikė įrodymų, kad mokesčių administratorius būtų vilkinęs patikrinimo procesą ar ėmėsi kitokių neteisėtų veiksmų.

Atsakydama į Pareiškėjo motyvus, kad ginčo mokesstinė prievolė nebuvo įvykdyta dėl to, jog jam priklausančio turto atžvilgiu buvo taikomi areštai trečiųjų asmenų naudai, Inspekcija pažymėjo, kad teigti, jog mokesstinė prievolė nebuvo įvykdyta ne dėl Pareiškėjo kaltės, nėra pagrindo. Inspekcija akcentavo, kad mokesčių sumokėjimas laiku yra imperatyvi mokesčio mokėtojo prievolė valstybei. Pareiškėjas, gaudamas pajamas, turėjo užtikrinti savalaikį mokesčių sumokėjimą. Tai, kad Pareiškėjui priklausančio turto atžvilgiu buvo taikomi areštai trečiųjų asmenų naudai, nepateisina įstatymų nevykdymo ir neatleidžia nuo juose numatytų delspinigių skaičiavimo bei sumokėjimo. Taip pat Inspekcija pažymėjo, tai, kad Pareiškėjas, nelaukdamas MPS termino, su valstybės biudžetu atsiskaitė anksčiau laiko, taip pat negali būti Pareiškėjo kaltę paneigianti aplinkybė, įgalinančia atleisti jį nuo pagrįstai apskaičiuotų ginčo delspinigių.

Sprendime konstatuota, jog prašyme nurodomos aplinkybės nepanaikina Pareiškėjo kaltės dėl padarytų pažeidimų. Taip pat konstatuota, jog administracinės procedūros buvo atliktos tinkamai, todėl tuo pagrindu nėra galimybės taikyti minėtų principų, sprendžiant atleidimo nuo delspinigių mokėjimo klausimą. Įvertinusi nustatytas aplinkybes ir Pareiškėjo prašyme išdėstytus argumentus, sprendime padaryta išvada, jog nėra pagrindo atleisti Pareiškėją nuo aukščiau nurodytų delspinigių mokėjimo remiantis MAĮ 8 str. 3 dalyje įtvirtintais protingumo ir teisingumo kriterijais.

Inspekcija, atsižvelgdama į įstatymų nuostatas bei vadovaudamasi LVAT formuojama praktika, padarė išvadą, jog prašymo motyvai ir nustatytos aplinkybės neatitinka MAĮ 8 str. 3 dalyje, 100 str. 1 dalyje bei 141 str. 1 dalyje nurodytų atleidimo nuo delspinigių pagrindų, todėl Pareiškėjas neatleistinas nuo 2613,85 Eur GPM delspinigių, 102,71 Eur PSD įmokų delspinigių, 0,75 Eur žemės mokesčio delspinigių mokėjimo.

Pareiškėjas nesutinka su Inspekcijos sprendimu, motyvuodamas tuo, jog mokesčių administratorius neįvertino Pareiškėjo pateiktų argumentų dėl atleidimo nuo delspinigių mokėjimo pagrindų, tokiu būdu formaliai priėmė nepagrįstą ir neteisėtą skundžiamą sprendimą.

Dėl MAĮ teisingumo ir protingumo principų taikymo

Pareiškėjas, remdamasis MAĮ 8 str. 3 dalimi, Mokesčių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2015-06-02 sprendimu Nr. S-99 (7-70/2015), 2017-03-17 sprendimu Nr. S-61 (7-264/2016), LVAT (2007-11-29 nutartimi adm. byloje Nr. A17-1086/2007, 2009-06-18 nutartimi adm. byloje Nr. A556-483/2009, 2011-09-08 nutartimi adm. byloje Nr. A575-2144/2011; 2011-10-10 nutartimi adm. byloje Nr. A556-2343-11; 2016-07-14 nutartimi adm. byloje Nr. A1411-556/2016) formuojama praktika, akcentuoja, kad mokesčių administratorius savo veikloje turi vadovautis ne tik formaliomis mokesčių teisės aktuose nustatytomis taisyklėmis, bet ir protingumo ir teisingumo kriterijais. Pareiškėjas pažymi, kad mokesčių mokėtojais pagal LVAT praktiką yra atleidžiami nuo 50 proc. apskaičiuotų delspinigių. Mokesčių administratorius

nesivadovavo LVAT praktiką, ir neatsižvelgė į Pareiškėjo prašyme išdėstytus argumentus dėl atleidimo nuo delspinigių, remiantis teisingumo ir protingumo kriterijais, t. y. neatliko faktinių aplinkybių tyrimo bei teisinio nustatytų faktų vertinimo. Pareiškėjas akcentuoja, kad tuo atveju, jei mokesčių administratorius nenustatytų MAĮ 100 straipsnyje numatyti atleidimo nuo delspinigių pagrindų, tai nereiškia, kad atleidimas negali būti taikomas vadovaujantis teisingumo ir protingumo principais.

Skunde akcentuojama, kad Pareiškėjo nuosavybės teise priklausančio turto atžvilgiu Inspekcija ir trečiųjų asmenų naudai buvo taikomas turto areštas, dėl ko Pareiškėjas negalėjo disponuoti pastarajam nuosavybės teise priklausančiu turto ir atsiskaityti su valstybės biudžetu.

Skunde teigiama, kad Pareiškėjas dėjo maksimalias pastangas, siekdamas kuo greičiau panaikinti nurodytam turtui taikomą areštą, jog iš parduoto nekilnojamojo turto gautų piniginių lėšų visa apimtimi atsiskaitytų su valstybės biudžetu. Nurodoma, kad Pareiškėjas pardavė nekilnojamąjį turtą: butą, unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*), esantį adresu (*duomenys neskelbtini*), negyvenamąsias patalpas – dirbtuves (loftą), unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*), esantį adresu (*duomenys neskelbtini*), bei negyvenamąsias patalpas (loftą), unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*), esantį adresu (*duomenys neskelbtini*), ir padengė visą skolą pagal MPS. Akcentuojama, kad Pareiškėjas anksčiau laiko ir nelaukdamas MPS nustatyto 2020-05-25 termino pabaigos, 2017-05-26, t. y. net 3 metais anksčiau, visa apimti, t. y. 33 550 Eur, atsiskaitė su valstybės biudžetu. Atsižvelgdamas į tai, Pareiškėjas daro išvadą, kad delspinigiai, kaip mokesstinės prievolės įvykdymo užtikrinimo priemonė, neteko reikšmės, kas sudaro pagrindą atleisti Pareiškėją nuo apskaičiuotų delspinigių, remiantis protingumo, teisingumo principais.

Pareiškėjas taip pat nesutinka su sprendime nurodomu argumentu, kad „*Pareiškėjas gaudamas pajamas, turėjo užtikrinti savalaikį mokesčių sumokėjimą*“ (žr. skundžiamo sprendimo 6 puslapio II pastraipą). Pareiškėjo pajamos buvo objektyviai nepakankamos atsiskaityti su valstybės biudžetu ir padengti visą 108853,44 Eur mokesstinę nepriemoką iš karto, todėl yra akivaizdžiai nepagrįstas Inspekcijos argumentas, kad Pareiškėjas galėjo iš kitų pajamų dengti susidariusią mokesstinę nepriemoką. Skunde pažymėta, jog Pareiškėjas, siekdamas atsiskaityti su valstybės biudžetu, turėjo imtis aktyvių veiksmų – turėjo įgyti papildomą nekilnojamąjį turtą iš motinos K. M. Nurodoma, kad įsigyta 1/2 dalis negyvenamosios patalpos – dirbtuvių, unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*), esančių adresu (*duomenys neskelbtini*); 1/2 dalis negyvenamosios patalpos – gamybinių patalpų, unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*), esančių adresu (*duomenys neskelbtini*).

Pareiškėjo vertinimu, mokesčių administratorius, priimdamas sprendimą, neatsižvelgė, kad Pareiškėjas pagal MPS su valstybės biudžetu atsiskaitė 3 metais anksčiau, nelaukdamas termino pabaigos, kas suponuoja išvadą, jog skundžiamas sprendimas yra neteisėtas ir naikintinas.

Dėl MAĮ 100 str. 1 d. 3 punkto, MAĮ 141 str. 1 d. 1 p., ir MAĮ 141 str. 1 d. 2 punkto nuostatų pažeidimo

Sprendžiant dėl Pareiškėjo atleidimo nuo apskaičiuotų delspinigių, skunde akcentuojama, kad būtina atsižvelgti į MAĮ 100 str. 1 dalyje, 113 str. 1 dalyje įgyvendinamus humaniškumo ir pagarbos asmeniui principus, socialinio teisingumo principu ir atsižvelgti į tai, kokiomis aplinkybėmis buvo apskaičiuoti delspinigiai, į delspinigių susidarymo priežastis bei į Pareiškėjo elgesį, jo bendradarbiavimą su mokesčių administratoriumi, kas, remiantis LVAT formuojama praktika, yra viena iš sąlygų iš dalies Pareiškėją atleisti nuo delspinigių (2014-03-03 nutartis adm. byloje Nr. A556-869-14).

Nurodoma, kad LVAT savo praktikoje yra išaiškinęs, kad minėtos MAĮ nuostatos negali būti taikomos vien tik formaliai atsižvelgiant į mokesčių mokėtojo priklausymą tam tikrai socialinei grupei, kuriai valstybė paprastai teikia paramą (žr. 2011-12-01 nutartį adm. byloje Nr. A442-2900/2011). Iš šio LVAT pateikto išaiškinimo matyti, kad mokesčių administratorius, vertindamas mokesčių mokėtojo atleidimo nuo delspinigių mokėjimo pagrįstumą MAĮ 100 str. 1 punktu, privalėjo atsižvelgti į visas aktualias faktines aplinkybes, bet ne tik į mokėtojo priklausymą tam tikrai socialinei grupei. Tačiau Inspekcija formaliai ir deklaratyviai vertino Pareiškėjo atleidimą nuo delspinigių MAĮ 100 str. 1 dalyje ir 113 str. 1 dalyje įtvirtintais pagrindais, neatsižvelgdama į aukščiau LVAT praktiką.

Inspekcija neatsižvelgė į pagrindinę delspinigių susidarymo priežastį, t. y. Pareiškėjui nuosavybės teise priklausančio turto, nurodyto šio skundo 1 dalyje, atžvilgiu buvo taikomas trečiųjų asmenų ir Inspekcijos naudai turto areštas, dėl ko Pareiškėjas negalėjo disponuoti nuosavybės teise priklausančiu turtu ir atsiskaityti su valstybės biudžetu.

Pareiškėjas siekė panaikinti turto areštą ir atsiskaityti su valstybės biudžetu ir tai liudija atlikti veiksmai: 2017-02-07 pateiktas Inspekcijai prašymas panaikinti 2015-01-30 Inspekcijos sprendimu Nr. (23.31-08)-319-648 nustatytą Pareiškėjo nekilnojamojo turto areštą; 2017-02-09 pateiktas Inspekcijai prašymas, kuriuo buvo prašoma duoti sutikimą parduoti hipotekos objektu esantį nekilnojamąjį turtą – butą, unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*), esantį adresu (*duomenys neskelbtini*), visą gautą 55000 Eur pardavimo kainą sumokant į Inspekcijos nurodytą atsiskaitomąją sąskaitą; papildomai įgytas nekilnojamas turtas iš motinos K. M.: 1/2 dalis negyvenamosios patalpos–dirbtuvių, unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*), esančių adresu (*duomenys neskelbtini*); 1/2 dalis negyvenamosios patalpos–gamybinių patalpų, unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*), esančių adresu (*duomenys neskelbtini*), siekiant įgyti teisę disponuoti turtu ir atsiskaityti su biudžetu; mokesčių administratoriui pateiktas 2017-03-21 prašymas suteikti leidimą įkeisti negyvenamąsias minėtas patalpas; pateiktas 2017-03-21 prašymas panaikinti priverstinę hipoteką negyvenamajai patalpai–stomatologijos kabinetui, unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*), esančiam adresu (*duomenys neskelbtini*), negyvenamajai patalpai–garažui (boksui), unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*), esančiam adresu (*duomenys neskelbtini*), negyvenamajai patalpai–garažui (boksui) Nr. 219, unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*), esančiam adresu (*duomenys neskelbtini*), žemės sklypui, unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*), esančiam adresu (*duomenys neskelbtini*); kreiptasi į Inspekciją su 2017-04-19 prašymu duoti sutikimų parduoti hipotekos objektu esančias negyvenamąsias patalpas–dirbtuves, esančias adresu (*duomenys neskelbtini*); negyvenamąsias patalpas–gamybines patalpas, esančias adresu (*duomenys neskelbtini*), sumokant į Inspekciją nurodytą atsiskaitomąją sąskaitą likusią 33550 Eur sumą.

Pareiškėjas akcentuoja, kad pagrindinė delspinigių susidarymo priežastis yra ne Pareiškėjo tyčiniai veiksmai, o trečiųjų asmenų ir pačios Inspekcijos taikyti turto areštai, neatsižvelgiant į tai, jog minėtam turtui jau buvo taikoma hipoteka, todėl Inspekcijos reikalavimo teisė buvo akivaizdžiai užtikrinta, remiantis Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 665 str. 1 dalimi, pagal kurią pirmąja eile išieškoma iš hipotekos ir įkeisto turto, jeigu išieškoma hipotekos kreditoriaus ar įkaito turėjo naudai.

Skunde akcentuojama, jog didžioji dalis delspinigių – 2610,46 Eur buvo skaičiuojami laikotarpiu nuo 2015-01-01 iki 2016-05-10 iki MPS sudarymo dienos, MPS buvo sudaryta 2016-06-16. Pažymėta, jog viena iš sąlygų, įtvirtintų MAĮ 88 str. 2 dalyje, MPS sudaryti yra, kai nustatoma, kad, nedelsiant sumokėjus mokesstinę nepriemoką, mokesčių mokėtojo finansinė būklė taptų kritine. Taigi šiuo atveju mokesčių administratorius, nusprenddamas sudaryti su Pareiškėju MPS, būtent ir nustatė, kad Pareiškėjo finansinė būklė yra itin sudėtinga. Atsižvelgiant į tai, mokesčių administratoriaus reikalavimas sumokėti delspinigius yra pažeidžiantis MAĮ 100 str. 1 d. 3 punktą bei MAĮ 113 str. 1 d. 3 punktą.

Pareiškėjo teigimu, egzistuoja akivaizdus pagrindas atleisti Pareiškėją nuo apskaičiuotų delspinigių būtent dėl Pareiškėjo tyčinių veiksmų nebuvimo (MAĮ 141 str. 1 d.1 punktas) žmogaus poveikio – trečiųjų asmenų ir VMI taikytų turto areštų, kas yra laikytina aplinkybėmis, kurių mokesčių mokėtojas nenumatė ir negalėjo numatyti (MAĮ 141 str. 1 d. 2 punktas), ir dėl sunkios Pareiškėjo ekonominės situacijos, susidariusios būtent dėl trečiųjų asmenų ir Inspekcijos taikytų pastarajam nuosavybės teise priklausančiam turtui areštų bei pajamų trūkumo, kurios objektyviai nepakankamos, norint atsiskaityti su valstybe ir padengti visą mokesstinę nepriemoką.

Dėl Viešojo administravimo įstatymo 8 str. 1 dalies nuostatų pažeidimo

Šiuo aspektu skunde nurodoma, kad sprendimas turi atitikti Viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAĮ) 8 str. 1 dalyje nustatytus minimalius reikalavimus, keliamus individualiam administraciniam aktui. Individualus administracinis aktas turi būti pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis, o taikomos poveikio priemonės (licencijos ar leidimo galiojimo panaikinimas, laikinas uždraudimas verstis tam tikra veikla ar teikti paslaugas, bauda ir kt.) turi būti motyvuotos. Tai reiškia, jog akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir

įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi, priimdamas administracinį aktą, motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (*LVAT 2015-07-16 nutartis adm. byloje Nr. eA-1652-662/2015; 2015-09-02 nutartis adm. byloje Nr. A2760-492/2015*). Taigi įstatyme yra imperatyviai įtvirtintas individualiam administraciniam aktui keliamas teisėtumo ir pagrįstumo reikalavimas.

Skunde teigiama, kad Inspekcija neatliko išsamaus Pareiškėjo prašyme nurodytų aplinkybių ir argumentų vertinimo, neatsižvelgė į faktą, jog Pareiškėjas ėmėsi visų įmanomų veiksmų, nedelsė ir anksčiau laiko padengė visą mokestinės nepriemokos sumą, tokiu būdu siekdamas operatyviai sumažinti valstybės patiriamus finansinius nepatogumus. Todėl Inspekcijos sprendimas neatitinka VAĮ 8 str. 1 dalyje įtvirtintų teisėtumo ir pagrįstumo reikalavimų.

Išdėstytų argumentų pagrindu Pareiškėjas prašo panaikinti Inspekcijos 2017-08-09 sprendimą Nr. (23.31-08)-323-14075 kaip nepagrįstą.

Komisija, įvertinusi Pareiškėjo skundo motyvus, mokesčių administratoriaus pateiktą ginčo bylos medžiagą, konstatuoja, jog Pareiškėjo skundas iš dalies tenkintinas, ginčijamas Inspekcijos 2017-08-09 sprendimas Nr. (23.31-08)-323-14075 keistinas.

Ginčas byloje kilo dėl to, ar Inspekcija pagrįstai nusprendė neatleisti Pareiškėjo nuo 2613,85 Eur GPM delspinigių, 102,71 Eur PSD įmokų delspinigių, 0,75 Eur žemės mokesčio delspinigių.

Iš bylos medžiagos matyti, kad ginčo delspinigiai Pareiškėjui buvo apskaičiuoti nuo Inspekcijos 2015-11-27 sprendimu papildomai apskaičiuotų GPM ir PSD įmokų, už laikotarpį nuo 2015-12-29 (mokestinės prievolės sumokėjimo terminas 2015-12-28) iki 2016-05-10 (2016-05-11 nepriemokos išdėstymo pradžia MPS), t. y. 2610,46 Eur GPM delspinigių ir 101,58 Eur PSD įmokų delspinigių. Be to, vadovaujantis MAĮ 96 str. 1 d. 1 p. ir 97 str. 1 d. nuostatomis Pareiškėjui apskaičiuota 3,39 Eur GPM delspinigių ir 1,13 PSD įmokų delspinigių dėl laiku nesumokėto deklaruotų GPM ir PSD įmokų už 2015 m. mokestinį laikotarpį bei 0,75 Eur žemės mokesčio delspinigių už laiku nesumokėtą žemės mokestį, apskaičiuotą už 2016 m. mokestinį laikotarpį.

Dėl pastarųjų delspinigių Inspekcija ginčijamame sprendime paaiškino, jog vadovaujantis MAĮ 96 str. 1 d. 1 p. ir 97 str. 1 d., Pareiškėjui laiku nesumokėjus deklaruoto GPM ir PSD įmokų už 2015 m. mokestinį laikotarpį bei žemės mokesčio už 2016 m. mokestinį laikotarpį, apskaičiuota 3,39 Eur GPM delspinigių ir 1,13 PSD įmokų delspinigių bei 0,75 Eur žemės mokesčio delspinigių.

Komisija pažymi, jog Komisijos posėdžio metu Pareiškėjo atstovė paaiškino, jog pastarosios delspinigių sumos nėra ginčijamos. Tokiu būdu Komisija toliau pasisako dėl 2610,46 Eur GPM delspinigių ir 101,58 Eur PSD įmokų delspinigių, apskaičiuotų už laikotarpį nuo 2015-12-29 iki 2016-05-10.

Iš bylos medžiagos matyti, kad VAVMI atliko Pareiškėjo 2007-2011 metų mokestinį patikrinimą ir surašė 2015-08-17 patikrinimo aktą Nr. (4.65)-FR0680-587, kuriame papildomai apskaičiuota 112166,63 Eur, iš jų 106247,68 Eur GPM ir 5918,96 Eur PSD įmokų. Patikrinimo akto tvirtinimo metu Pareiškėjo pasiūlymu su VAVMI buvo pasirašytas 2015-11-24 susitarimas dėl mokesčių ir su jais susijusių sumų dydžio Nr. (4.65)-257-13. Šis susitarimas buvo patvirtintas VAVMI 2015-11-27 sprendimu dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (465)-FR0682-745, kuriame Pareiškėjui nurodyta sumokėti į biudžetą iš viso 108627 Eur. Pareiškėjas su VMI prie FM 2016-05-25 pasirašė MPS dėl 2015-11-27 sprendimu patvirtintų mokesčių ir su jais susijusių sumų (įvertinus iki 2016-05-11 prašymo pasirašyti MPS pateikimo įskaitytas mokesčių sumas ir dalį apskaičiuotų delspinigių už laiku nesumokėtus patikrinimo metu apskaičiuotus mokesčius) – iš viso 108838,64 Eur. Ši suma buvo išdėstyta laikotarpiu nuo 2016-05-11 iki 2020-05-25. Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėjas 2017-05-26 sumokėjo paskutinę įmoką ir 2017-08-07 (Pareiškėjo 2017-07-20 prašymo atleisti nuo delspinigių nagrinėjimo diena) įsiskolinimo pagal MPS neturi. Pareiškėjas Inspekcijai pateikė 2017-07-20 prašymą dėl atleidimo nuo minėtų delspinigių, tačiau Inspekcija ginčijamam sprendimu atsisakė nuo jų atleisti.

Inspekcija ginčijamame sprendime nurodo, jog Pareiškėjas tik 2016-05-11 kreipėsi į VMI prie FM dėl mokestinės paskolos sudarymo (2016-05-25 pasirašyta MPS) dėl patikrinimo metu

papildomai apskaičiuotų mokesčių (GPM ir PSD įmokų) ir su jais susijusių sumų (baudų ir delspinigių). Todėl Pareiškėjui laiku nesumokėjus Inspekcijos 2015-11-27 sprendimu papildomai apskaičiuotų GPM ir PSD įmokų, už laikotarpį nuo kitos dienos po mokestinės prievolės sumokėjimo termino pabaigos (2015-12-29) iki dienos, po kurios prasideda nepriemokos išdėstymas pagal MPS (2016-05-10) Pareiškėjui Inspekcija apskaičiuojo ginčijamus delspinigius.

Pareiškėjo skunde išdėstyti 3 pagrindiniai argumentai, dėl ko, Pareiškėjos atstovės nuomone, delspinigiai apskaičiuoti nepagrįstai: 1) Inspekcija nesivadovavo MAĮ 8 str. 3 d., 2) Inspekcija netaikė MAĮ 100 str. 1 d. 3 p., MAĮ 141 str. 1 d. 1 p., 141 str. 1 d. 2 p. ir 3) Inspekcija pažeidė VAI 8 str. 1 d. nuostatas.

Dėl pirmojo argumento Pareiškėjo skunde dėstoma pozicija, jog net ir tuo atveju, jei mokesčių administratorius nenustatytų MAĮ 100 str. numatytų atleidimo nuo delspinigių pagrindų, tai nereiškia, kad atleidimas negali būti taikomas vadovaujantis teisingumo ir protingumo principais, įtvirtintais MAĮ 8 str. 3 d.

Kaip nurodoma Pareiškėjo 2017-02-07 prašyme dėl turto areštų panaikinimo, Pareiškėjo turimas turtas buvo areštuotas Inspekcijos 2015-01-30 sprendimu. Inspekcijos 2016-05-25 Išvadoje dėl Pareiškėjo Nr. (23.31-08)-326-2401 nurodyta, kad Pareiškėjo visas turimas turtas buvo areštuotas, 2015 m. jis iš viso gavo 68906 Eur pajamų (IĮ veikla, darbo užmokestis, nuomos pajamos). Tuo tarpu pagal VAVMI 2015-11-27 sprendimą Pareiškėjas iš viso turėjo sumokėti 108627 Eur sumą. *Inter alia*, Inspekcijos išvadoje nurodoma, kad, įvertinus 2016-05-11 pateiktus ir iš kitų šaltinių surinktus duomenis galima teigti, kad Pareiškėjas sumokėti visos mokestinės nepriemokos šiuo metu negali, nes neturi tiek santaupų, o šios mokestinės nepriemokos sumokėjimo išdėstymas suteiks jam galimybę stabilizuoti savo finansinę būklę ir sumokėti ją vėliau – per mokesčių administratoriaus sprendime nustatytą laikotarpį. Taigi su Pareiškėju buvo sudaryta MPS. Pagal MAĮ 88 str. 2 d. sprendimas atidėti mokestinės nepriemokos mokėjimą ar jį išdėstyti gali būti priimtas tik nustačius, kad nedelsiant ją sumokėjus mokesčių mokėtojo finansinė būklė taptų kritine arba mokesčių mokėtojas turėtų didelių sunkumų vykdydamas kitus savo finansinius įsipareigojimus, tačiau šios mokestinės nepriemokos mokėjimo atidėjimas ar išdėstymas suteiktų jam galimybę stabilizuoti savo finansinę būklę ir sumokėti mokesčią vėliau.

Iš kitos pusės, pagal MAĮ 81 str. 2 d. mokesčių mokėtojas turi sumokėti nesumokėtų mokesčių, paskirtų baudų ir priskaičiuotų delspinigių sumas ne vėliau kaip per 20 kalendorinių dienų, skaičiuojant nuo tos dienos, kai mokesčių mokėtojui buvo įteiktas sprendimas dėl patikrinimo akto tvirtinimo, jeigu atskiro mokesčio įstatymas nenustato kito termino. MAĮ 97 str. 2 d. numatyta, kad nesumokėjus mokesčio MAĮ 81 str. 2 d. nustatytu terminu, t. y. per 20 kalendorinių dienų nuo sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo įteikimo mokesčių mokėtojui dienos, delspinigiai toliau skaičiuojami nuo kitos dienos po minėto termino pasibaigimo, t. y. nuo 21 dienos po sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo įteikimo mokesčių mokėtojui dienos. Todėl Komisijos nuomone, vien ta aplinkybė, jog Pareiškėjas neturėjo pakankamai pajamų atsiskaityti su biudžetu iš karto pagal VAVMI 2015-11-27 sprendimą, neatleidžia Pareiškėjo nuo pagal šiame VAVMI sprendime nurodytų nesumokėtų mokesčių apskaičiuojamų delspinigių, kadangi Pareiškėjas turi galimybę savo mokesčines prievoles įvykdyti tinkamai, pavyzdžiui, sudarydamas MPS.

Be to, Inspekcija ginčijamame sprendime nurodo, kad tai, jog Pareiškėjui priklausančio turto atžvilgiu buvo taikomi areštai trečiųjų asmenų naudai, nepateisina įstatymų nevykdymo ir neatleidžia nuo juose numatytų delspinigių skaičiavimo bei sumokėjimo, taip pat tai, kad Pareiškėjas nelaukdamas MPS termino su valstybės biudžetu atsiskaitė anksčiau laiko, taip pat negali būti Pareiškėjo kaltę paneigiančia aplinkybe, įgalinančia atleisti jį nuo pagrįstai apskaičiuotų ginčo delspinigių.

Komisija sutinka su tuo, jog turto arešto taikymas ir ankstesnis nei numatyta pagal MPS atsiskaitymas su valstybės biudžetu jokiū būdu nėra tos aplinkybės, dėl kurių, kaip taisyklė, galėtų būti atleidžiami mokesčių mokėtojai nuo apskaičiuotų delspinigių, kurie buvo apskaičiuoti už laikotarpį iki MPS sudarymo.

Vis dėlto, atsižvelgiant į Pareiškėjo skunde dėstomus motyvus dėl MAĮ 8 str. 3 d. nuostatų taikymo, Komisija, vadovaudamasi minėtomis MAĮ nuostatomis, nagrinėjamame mokesčiniame ginče vertina visetą faktinių aplinkybių protingumo ir teisingumo kriterijų taikymo kontekste.

Pirma, kaip minėta, faktinės aplinkybės pagrindžia, jog realiai Pareiškėjas iš karto visos 108627 Eur sumos pagal VAVMI 2015-11-27 sprendimą sumokėti negalėjo ne tik dėl taikyto turto arešto, tačiau ir dėl to, jog neturėjo pakankamai pajamų. Antra, Inspekcija 2016-05-25 Išvadoje Nr. (23.31-08)-326-2401 taip pat laikėsi pozicijos, jog Pareiškėjas sumokėti visos mokesstinės nepriemokos negalėjo, todėl su juo buvo sudaryta MPS. Trečia, nors, kaip Inspekcija ginčijamame sprendime nurodo, Pareiškėjas tik 2016-05-11 kreipėsi į VMI prie FM dėl MPS, tačiau iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėjas aktyvių veiksmų ėmėsi nuo 2017-02-07, t. y. pateikė 2017-02-07 prašymą Inspekcijai dėl turto arešto panaikinimo. Ketvirta, iš byloje esančių dokumentų matyti, jog Pareiškėjo veiksmų seka iš esmės nuosekliai pagrindžia tai, jog Pareiškėjas aktyviai siekė panaikinti savo turtui areštą tokiu būdu siekdamas parduoti nekilnojamąjį turtą ir iš parduoto nekilnojamojo turto gautų piniginių lėšų visiškai atsiskaityti su valstybės biudžetu. Po minėto 2017-02-07 prašymo, Pareiškėjas pateikė Inspekcijai 2017-02-09 prašymą dėl sutikimo perleisti hipotekos objektu esantį nekilnojamąjį turtą, 2017-03-21 prašymą dėl sutikimo įkeisti nekilnojamąjį turtą mokesčių administratoriaus naudai, 2017-03-21 prašymą dėl priverstinės hipotekos panaikinimo, 2017-04-19 prašymą dėl sutikimo perleisti hipotekos objektu esantį nekilnojamąjį turtą. Tokiu būdu Pareiškėjas pardavė nekilnojamąjį turtą, 2017-05-26 sumokėjo paskutinę įmoką. Taigi Pareiškėjo 2017-07-20 prašymo atleisti nuo delspinigių nagrinėjimo dieną Pareiškėjas įsiskolinimo pagal MPS neturėjo, nors pagal MPS mokesstinė nepriemoka buvo išdėstyta paskutinę įmoką sumokant iki 2020-05-25.

Pagal MAĮ 8 str. 3 d. mokesčių administratorius, administruodamas mokesčius, privalo vadovautis protingumo ir teisingumo kriterijais. Komisija, vertindama visas šias faktines aplinkybes, pažymi, kad teisingumo siekimas suprantamas, kaip siekimas protingos skirtingų interesų pusiausvyros, atsižvelgiant į abiejų šalių interesus bei pareigas (mokesčių mokėtojo prievolę teisingai mokėti ir deklaruoti mokesčius bei mokesčių administratoriaus pareigą skatinti savanorišką mokesčių mokėjimą). Todėl, Komisijos nuomone, šiame mokesciniame ginče mokesčių administratorius galėjo vadovautis protingumo ir teisingumo kriterijais tokiu būdu atleidžiant Pareiškėją nuo 2610,46 Eur GPM delspinigių ir 101,58 Eur PSD įmokų delspinigių. apskaičiuotų už laikotarpį nuo 2015-12-29 iki 2016-05-10.

Pareiškėjo skunde taip pat dėstoma pozicija, jog Inspekcija pažeidė MAĮ 100 str. 1 d. 3 p., MAĮ 141 str. 1 d. 1 p., 141 str. 1 d. 2 p. nuostatas.

Komisija, nekartodama Inspekcijos ginčijamame sprendime išdėstytos pozicijos dėl minėtų nuostatų taikymo, pažymi, jog, vadovaudamasi aukščiau šiame sprendime išdėstytais aplinkybėmis, pritaria Inspekcijos pozicijai, kad šiuo atveju nebuvo pagrindo vadovautis šiomis MAĮ nuostatomis atleidžiant nuo delspinigių.

Dėl Pareiškėjo skunde dėstomų argumentų, jog Inspekcija ginčijamu sprendimu pažeidė VAĮ 8 str. 1 d. nuostatas, Komisija pastebi, kad Inspekcija ginčijamame sprendime nurodė situacijos pagrindinius faktus, argumentus ir įrodymus, pateikė savo teisinį pagrindimą. Šiuo atveju išsiskyrė tik Komisijos ir Inspekcijos pozicija dėl protingumo ir teisingumo kriterijų reglamentavimo aiškinimo dėl taikymo šiame mokesciniame ginče.

LVAT 2011-06-27 sprendime adm. byloje Nr. A556-336/2011 yra išdėstęs, kad „VAĮ 8 straipsnio nuostatos reiškia, jog administraciniame akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus“ (LVAT 2010-08-24 sprendimas adm. byloje Nr. A756-450/2010; 2010-11-15 sprendimas adm. byloje Nr. A556-15/2010, 2016-05-17 nutartis adm. byloje A835-556/2016). Komisija, atsižvelgdama į išdėstytas nuostatas, taip pat įvertinusi ginčijamo Inspekcijos sprendimo turinį, nurodo, kad aptartas procesinis dokumentas yra pagrįstas ir motyvuotas faktinių aplinkybių ir įrodymų visuma bei įstatyminiu pagrindu, todėl nėra pagrindo išvadai dėl padaryto VAĮ 8 str. pažeidimo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, atsižvelgdama į išdėstytus motyvus, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Pakeisti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2017-08-09 sprendimą Nr. (23.31-08)-323-14075, t. y. vietoj nurodymo neatleisti Pareiškėjo nuo 2613,85 Eur GPM delspinigių, 102,71 Eur PSD įmokų delspinigių, 0,75 Eur žemės mokesčio delspinigių nurodyti neatleisti Pareiškėjo nuo 3,39 Eur GPM delspinigių, 1,13 PSD įmokų delspinigių ir 0,75 Eur žemės mokesčio delspinigių ir atleisti Pareiškėją nuo 2610,46 Eur GPM delspinigių ir 101,58 Eur PSD įmokų delspinigių mokėjimo.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskūsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskūsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Lina Vosylienė